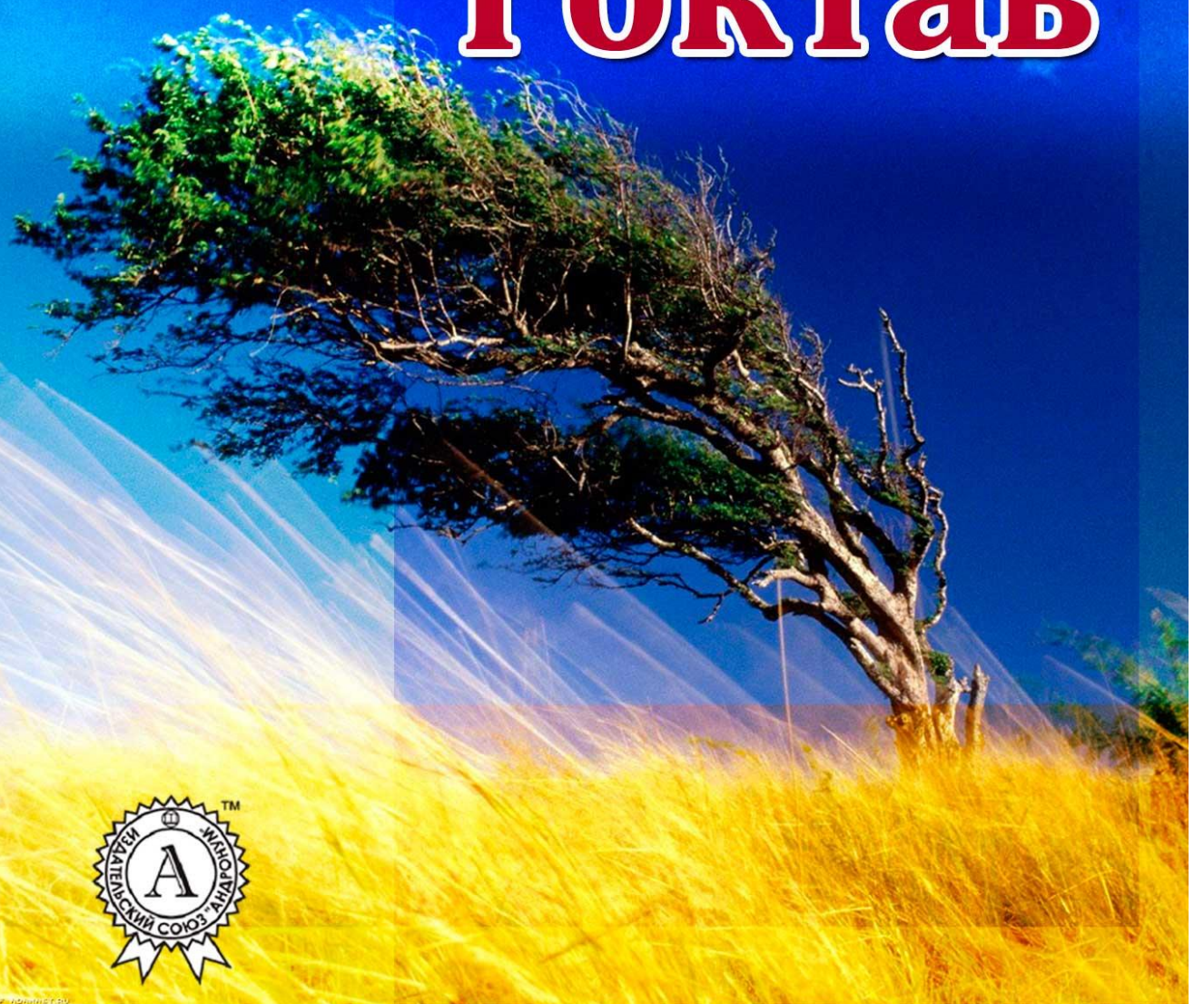

Павло Тичина

Замість сонетів і октав

«Замість сонетів і октав» Павла Тичини — збірка верлібрів, лейтмотивом якої є ідея перемоги добра, актуальні громадянські мотиви тут перемежовуються з легкою настроєвою лірикою.

Світову славу авторові принесли поетичні збірки «Сонячні кларнети», «Замість сонетів і октав», «В космічному оркестрі», «Плуг», «Вітер з України», публіцистичні видання «З минулого — в майбутнє», «Читаю, думаю, нотую», поеми «Шабля Котовського», «Сковорода», «Похорон друга», «З щоденникових записів».

Павло Тичина — поет і перекладач, майстер українського символізму, який створив свій унікальний поетичний стиль — кларнетизм.

Павло Тичина

ЗАМІСТЬ СОНЕТІВ І ОКТАВ

*Григорію Савичу Сковороді
присвячую*

Уже світає, а ще імла...
На небі зморшка лягла.
— Як зайшла ж мені печаль!
Промінні заори воралися у хмари.
Чую — фанфари!
— Як зайшла ж мені печаль...
Ой, не фанфари то, а сурми і гармати.
Лежи, не прокидайся, моя мати!..
Прокляття всім, прокляття всім, хто звіром
став!
(Замість сонетів і октав).

ОСІНЬ

На культурах усього світу майові губки поросли.
Осінь. По містах вже о четвертій — електричні ліхтарі.
А в селі ступнів щось у десять (тінь од чабана)
додому отару женуть.
Вони казали: можна ж купити старого кармазину,
сяк-так заслати смітник і посадовити культуру
(тільки голову піддержувати треба!) — ачей вона
ізнав до нас промовить.
А листя падало. І голова на в'язах не держалась.
Тоді — вкинулись в еклектику. Взяли трохи цегли
і стільки ж музики. Думали — перемежениться...
А листя падало. І голова на в'язах не держалась.
На культурах усього світу майові губки поросли.

АНТИСТРОФА

Дорослі й семилітні: «Ой, яблочко, да куда котишся».
Так. Народ у толоку, а поети в борозну.
Годі ж кривитись на фабричну: предтеча завше
менш талановитий за месії.

ТЕРОР

Ізнову беремо євангеліє, філософів, поетів. Людина,
що казала: убивати гріх! — на ранок з простреленою
головою. Й собаки за тіло на смітнику гризуться.
Лежи, не прокидайся, моя мати!
Велика ідея потребує жертв. Але хіба то є жертва,
коли звір звіра їсть?
— не прокидайся, мати...